

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU
I PALOL D'ONYAR -VILA-ROJA
12 DE NOVEMBRE 2023
DIUMENGE XXXII DE DURANT L'ANY
Any 71. suplement núm. 4.149**

DURANT LA SETMANA DEL 13 AL 19 DE
NOVEMBRE PREGAREM A SANT JOSEP:

Dilluns 13: en acció de gràcies. **Dimarts, 14:** dif. De la parròquia **Dimecres, 15:** Esteve Gubau **Dijous, 16:** Josep Robert Oliveras; dif. fam. Pararols-Sidera; Segunda Méndez Pérez. **Divendres, 17** Intenció particular **Dissabte, 18:** en acció de Gràcies a sant Josep **Diumenge, 19:** dif. fam. Isern; A.A.C.; José Ciudad Fernández (1a. Aniversari); dif. fam. Garcia-Panadés.

DURANT LA SETMANA DEL 13 AL 19 DE
NOVEMBRE, PREGAREM A SANT PAU:

Dissabte, 18: en acció de gràcies.
Diumenge, 19: Segunda Méndez Pérez.

DIADA DE GERMANAOR 2023

sota el lema **“Orgullosos de la nostra fe**, aquest cap de setmana 11 i 12 de novembre es celebra la diada de Germanor, pel sosteniment econòmic de les nostres Esglésies. Les col·lectes de totes les misses aniran destinades a aquesta finalitat. Moltes gràcies!!!

PARRÒQUIA DE SANT JOSEP COL·LECTES PER LES OBRES

La col·lecta de cada primer diumenge per finançar les obres ha estat aquest mes de novembre de **1.356,24€**. Moltes gràcies per la vostra col·laboració, i agraïm donatius per ajudar a finançar-les.

Als professors, als educadors...

"El Sol no s'apaga durant la nit, se'ns oculta per un temps per trobar-nos «a l'altre costat », però no deixa de donar la seva llum i la seva escalfor. El docent és com el Sol. Molts no veuen el seu treball constant, perquè els seus ulls miren altres coses, però no deixa d'irradiar llum i calor als educands, encara que únicament sabran apreciar aquells que es dignin «girar-se» cap al seu influx.

Jo els convido a vostès, professors, a no perdre els ànims davant les dificultats i contrarietats, davant la incomprensió, l'oposició, la desconsideració, la indiferència o el rebuig dels seus educands, de les seves famílies i fins de les mateixes autoritats encarregades de l'administració educativa.

L'educació és el millor servei que es pot prestar a la societat, ja que és la base de tota transformació de progrés humà, tant personal com comunitari. Aquest sacrificat servei passa desapercebut per a molts. Probablement, vostès no podran veure el fruit de la seva tasca quan aquest aparegui, però estic convençut que gran part dels seus alumnes valoraran i agrairan algun dia allò que hom ha sembrat ara.

No confonguin mai l'èxit amb l'eficàcia. A la vida no sempre allò eficaç és reeixit i viceversa. Tinguin paciència, millor, esperança. No oblideu que la clau de tota obra bona és a la perseverança i en ser conscients del valor de la feina ben feta, independentment dels seus resultats immediats. Sigueu forts i valents, tingueu fe en vosaltres i en el que feu.

Que Déu us beneeixi i beneeixi la vostra
abnegada tasca diària, la majoria de les
vegades oculta, silenciosa i inapreciada,
però sempre eficaç i valuosa "

(Papa Francisc).

Una llàntia encesa...

És gràcies a la llum d'una llàntia que podem tenir noves mirades, per crear noves formes, a partir de les quals la realitat es va imposant, per tal d'explicar el que en la vida ens uneix. Aquesta és la diversitat i singularitat que hom té, i que fa que l'Església mai no sigui un cos uniforme, individual; sinó un caminar junts – amb senzillesa i humilitat- per donar sentit als signes del temps que avui ens interpel·len, com un gran garbuix de codis, que marquen camins del que hauríem de voler ser; i cal desxifrar-los amb paciència i tossuderia, per albirar l'esperança que ens ajudi a treure els ressorts emocionals -d'odis i de pors- que imperen arreu. Hem d'estar atents, mantenir la llàntia encesa de l'amor de Déu en el nostre cor, per albirar la seva presència enmig nostre, que fa que estimem la vida en totes les seves dimensions, perquè això es el que sempre ens fa ser agraïts amb la gent. Així actua Déu.

Déu ens demana que compartim aquest món, que es el nostre; perquè formem part d'una mateixa comunitat viva, que crea sentit de pertinença; i que quan ho comuniquem expressem tota la intensitat d'aquesta nostra fragilitat tant humana, i tant necessitats de Déu. Mantenir la llàntia encesa, enmig d'una humanitat tant trasbalsada per tants esdeveniments que hom sovint defineix com apocalíptics, no es tasca fàcil. I sovint en ve la som, i ens adormim.

El tràfec diària de la vida ens omple de molts moments, de llocs, de viatges, de sensacions, de persones i de percepcions del món, en definitiva de memòria... però fa que a voltes tot això resti en el calaix de l'oblit, per la immediatesa del moment. I ens adormim, i es va apagant de mica en mica la nostra llàntia, les nostres il·lusions, els somnis i esperances. A Déu i a la fe ens pot passar alguna cosa semblant. Certament que al gent té necessitat- alguns en diuen set – de Déu i de la fe per viure, però no tenen temps! Aquest és un dels drames de la nostra societat. Volem fer-ho tot, ara i aquí. Les ofertes son múltiples, i tantes son les opcions que ens fan tenir mil i un interessos alhora...Déu és sempre una cosa que demana un cent temps, una reflexió, una pregària, una estona de silenci... Si no cuidem la nostra llàntia interior s'anirà esllanguim, fins a apagar-se. Només es des de dins que podem sortir cap en fora, per a trobar-nos amb els altres.

Tota persona té una dimensió espiritual, malgrat que pot ser sovint no la sap reconèixer. I aquesta és la que dona veritable sentit al que fem i som. Mantenir la llàntia encesa és creure i sentir que Déu ens dona una vida que tingui sentit en mi... que espero la seva presència – de Crist i el seu missatge- perquè em faci entrar a una dimensió més profunda, que m'humanitza, amb esforç i confiança.

Jordi Reixach i Masachs

Girona, 12 de novembre de 2023.